

عنوان مقاله:

تأثیر موسیقی درمانی غیرفعال بر کیفیت زندگی سالمندان ساکن در آسایشگاه های سالمندان تهران (مقایسه موردی آسایشگاه های سالمندان استان تهران)

محل انتشار:

پژوهشنامه مددکاری اجتماعی، دوره 7، شماره 24 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسندگان:

لیلا عاملی رضایی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان

امیرمسعود امیرمظاهری - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد واحد تهران مرکزی

منصور حقیقتیان - گروه جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان

خلاصه مقاله:

موسیقی درمانی استفاده از مهارتهای موزیکی در جهت بهبود کارکرد جسمی، روانی و واکنش های عاطفی- اجتماعی، کمک به رشد تواناییهای حرکتی، تحصیلی، ارتباطی، روحیه ی اجتماعی و عاطفی و در نهایت بهبود سطح کیفیت زندگی است. هدف پژوهش حاضر بررسی تفاوت کیفیت زندگی سالمندان 60 سال به بالای ساکن در 60 آسایشگاه سالمندان در دو حالت دریافت و عدم دریافت موسیقی درمانی غیرفعال است. جامعه آماری 1800 نفر بوده اند؛ حجم نمونه محاسبه شده با استفاده از فرمول کوکران 318 نفر محاسبه گردیده است که با بهره گیری از روش نمونه گیری خوشه ای و تصادفی ساده به توزیع پرسشنامه ها اقدام گردید. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه استاندارد 26 گویه ای کیفیت زندگی است که بر اساس طیف لیکرت تنظیم گردیده است. روش تحقیق از نظر روش شناسی کمی و از نوع مقایسه ای می باشد. یافته ها بیانگر این است که فرضیات مبنی بر تفاوت کیفیت زندگی (Sig=0/000)، سلامت محیط (Sig=0/001)، روابط اجتماعی (Sig=0/011)، سلامت جسمانی (Sig=0/048)، سلامت روان (Sig=0/000) سالمندان بر حسب دریافت و عدم دریافت موسیقی درمانی غیرفعال تایید شده اند و کیفیت زندگی مردان سالمند بهتر از زنان سالمند می باشد. لذا با نظر به شناخت روحیات سالمندان مستقر در هر آسایشگاه با استفاده از فعالیت های متعدد موسیقی درمانی از جمله پخش موسیقی، آواز خواندن و ... می توان در راستای بهبود عملکرد جسمی و روانی سالمندان گام برداشت تا از این طریق به بالا رفتن امید به زندگی در آنها و کاهش بیماری های روحی کمک نمود.

کلمات کلیدی:

سالمندان، موسیقی درمانی، کیفیت زندگی و شاخص های آن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1392680>

